

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.II.30.015/2019/6. szám

A Debreceni Ítéltábla az előbb Dr. Czudar Balázs ügyvéd, majd Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve t.-i (cím) lakos felperesnek - a Dr. Czikray Tamás ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 25.G.40.081/2018/13. számú ítélete ellen az alperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50 000 (Ötvenezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperes az alperes tagja.

Az alperes hatályos alapszabálya 7.a pontja szerint a vadásztársaság rendes tagja lehet bármely büntetlen előéletű természetes személy, aki a közügyek gyakorlásától nincs eltiltva, a vadásztársaság céljaival egyetért, a vadásztársaság alapszabályát és házi szabályzatát megismerte, azt elfogadja és felvételét írásban kéri.

A vadásztársaság tagjait egyenlő jogok illetik meg és egyenlő kötelezettségek terhelik, kivéve, ha az alapszabály különleges jogállású tagságot határoz meg.

A létesítő okirat 7.a. 2) pontja szerint a vadásztársaság rendes tagjának kötelezettsége a vadgazdálkodásra és vadászatra, a fegyver és lőszer tartására és használatára vonatkozó jogszabályokat, az alapszabályt, a házi szabályzatot és az egyéb szabályzatokat, a Közgyűlési és Intézőbizottsági határozatokat, valamint a vadásztársaság tisztségviselőinek törvényes hatáskörükben kiadott rendelkezéseit megtartani.

Az alapszabály 7.a.3) pontja a tagsági viszonyt megszűnésének eseteit sorolja fel, így a tagsági viszony megszűnhet a vadásztársaság általi felmondással [Ptk. 3:68. § (1) bekezdés b) pont] valamint kizárással is.

A 7.a.4) pont részletezi a tagsági viszony felmondásának szabályait, kimondva, hogy amennyiben a tag a taggá válás alapszabályban meghatározott feltételeinek nem felel meg, a vadásztársaság a tagsági jogviszonyát 30 napos határidővel írásban felmondhatja. A felmondásról az Intézőbizottság határoz, és a határozatát köteles a tagnak postai úton vagy személyes átvétellel - az átvétel időpontjának rögzítésével - kézbesíteni. A tag a kézbesítésről számított 15 napon belül a határozat ellen az Intézőbizottsághoz benyújthat, de a Közgyűlésnek címzett halasztó hatályú fellebbezéssel élhet. A fellebbezést a Közgyűlés bírálja el a következő ülésén.

Az alperes működésére vonatkozó belső szabályokat a Házi Szabályzat tartalmazza. A tagok jogait és kötelezettségeit felsoroló 5. § (6) bekezdése kimondja, hogy „köteles minden az alperes vadászterületén földtulajdonnal rendelkező tag - egyéni vadföld kivételével - hozzájárulni ahhoz, hogy a föld területén bármely vadász-társasági tag és annak vendége vadásszon, valamint földjén a vadásztársaság leseket és egyéb vadászati létesítményeket helyezzen el a vadkár megelőzése érdekében.

Annak a tagnak vagy közvetlen hozzátartozójának, akinek az **alperes** vadászterületén a mezőgazdasági művelési földterülete 10 hektár vagy annál kevesebb, a vadásztársaság vadkárt nem fizet, a tag ilyen ígérennyel a társaság felé nem fordulhat, a vadkár megelőzése a tag kötelessége. Nem fizet vadkárt a vadásztársaság abban az esetben sem, ha a tag vagy annak közvetlen hozzátartozója fenti nagyságú földtulajdonukat másnak mezőgazdasági termelés céljából átadják. Ebben az esetben a vadkár rendezése a bérlő felé a tulajdonos kötelessége, mivel tagi kötelességének - a vadkárelhárításnak - nem megfelelő módon tett eleget.

A tag a házi szabályzat e pontját magára nézve kötelező érvényűnek elfogadja, el nem fogadása taggá válásának akadálya, illetve régi tag esetében az alapszabály 7.a. és a 7.a.4) pontja alapján - mivel a házi szabályzatban foglaltak megismerése és elfogadása a taggá válás feltétele - az el nem fogadás tagsági jogviszonyának felmondását vonja maga után".

Ugyanezen § (7) bekezdése kimondja, hogy a tagok kötelesek megengedni és eltérni, hogy a vezetőség bármely tagja a vadászat beíró könyvben szereplő kezdetétől a beíró könyvben szereplő végét követő 1 órán belül történt ellenőrzés során a gépjárművét, felszerelését átvizsgálja.

Az alperes a 2017. február 25-én tartott taggyűlésen meghozott 2/2017. (II.25.) számú határozattal fogadta el a Házi Szabályzatot a módosításokkal együtt, úgy, hogy az 2017. március 1. napjával lép hatályba.

E taggyűlésről készült jegyzőkönyv tanúsága szerint a Házi Szabályzat 5. § (6) bekezdésének felolvasása után a felperes kért szót, és elmondta, hogy ez a pont csak őrá vonatkozik, és nem ért egyet vele. Szerint ez a pont ütközik a Ptk.-ban leírtakkal.

A vadásztársaság 2017. április 8-án tartott taggyűlésén a napirendi pontok tárgyalása előtt a jelenlévőknek kiosztották a korábban elfogadott alapszabály és házi szabályzat hiteles bekötött példányait. A felperes mindkét okiratot átvette, azonban azt nyilatkozta, hogy a Házi Szabályzatban foglalt egyes pontokat magára nézve kötelező érvényűnek nem fogadja el, mert szerinte az abban foglaltak a Ptk. szabályaiba ütköznek. Nyilatkozatát alátámasztva a dokumentumok átvételét tanúsító átvételi elismervényen saját kezűleg jegyezte fel, hogy „nem fogadom el".

Az alperes Intézőbizottsága a 2017. május 4-én kelt 2/2017. (V.4.) IB számú határozattal a felperes tagsági jogviszonyát felmondta a határozathozatal napjától számított 30 napos határidővel. A határozat indokolása tartalmazza, hogy a 2017. február 25-én elfogadott Házi Szabályzat átvétele során a felperes akként nyilatkozott, hogy annak egyes pontjaival nem ért egyet, azt magára nézve kötelező érvényűnek nem fogadja el, s nyilatkozatát az átvételi elismervényen saját kezűleg, írásban

is megerősítette. Az alapszabály 7.a.4) pontja értelmében, amennyiben a tag a taggá válás alapszabályban meghatározott feltételeinek nem felel meg, a vadásztársaság a tagsági jogviszonyát 30 napos határidővel felmondhatja. Az alapszabály 7.a) pontja meghatározza a taggá válás feltételeit, így egyebek közt azt is, hogy rendes tag az lehet, aki a vadásztársaság Házi Szabályzatát megismeri, azt elfogadja. Mivel felperes nyilatkozata szerint a Házi Szabályzatot magára nézve kötelező érvényűnek nem fogadja el, a taggá válás feltételei vele szemben nem teljesülnek, ezért az Intézőbizottság a tagsági jogviszonyát felmondással megszüntette.

Az alperes taggyűlése a 2017. június 17-én kelt 3/2017 (VI.17.) számú határozatában a felperes által az Intézőbizottság fenti számú, tagsági jogviszony felmondásáról megküldött határozata ellen tett fellebbezését elutasította, helybenhagyta az Intézőbizottság határozatát és a felperes tagsági jogviszonyát a határozathozatal napjával felmondta. A határozat az indokolási részében azt tartalmazza, hogy 2017. április 8-án a vadásztársaság rendes tagjai részére átadták az Alapszabályt és a 2017. február 25-én elfogadott Házi Szabályzatot. Az okiratokat a felperes, mint a vadásztársaság rendes tagja átvette, ám úgy nyilatkozott, hogy a házi szabályzat egyes pontjaival nem ért egyet, azt magára nézve kötelező érvényűnek nem fogadja el. Nyilatkozatát az átvételi elismervényen saját kezűleg, írásban is megerősítette. Az alapszabály 7.a.4) pontja értelmében, ha valaki a taggá válás Alapszabályban meghatározott feltételeinek nem felel meg, tagsági jogviszonya 30 napos határidővel felmondható. Az Intézőbizottság ennek alapján a felperes tagsági jogviszonyának felmondásáról határozott, ez ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, a másodfokon eljáró taggyűlés azt megtárgyalta és annak eredményeként a fenti számú határozatot hozta, 18 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül.

A felperes 2017. március 21-én a Miskolci Törvényszék előtt törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett arra való hivatkozással, hogy az alperes a működése során nem tartja be a szervezetére és működésére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket. A kérelmet a civil szervezetek nyilvántartását vezető törvényszék Pk.60.267/1989/43. számú végzésével elutasította azzal az indokolással, hogy a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról, és az azzal összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény (Cet.) 71/D. §-a értelmében nincs helye a törvényességi felügyeleti eljárásnak, ha az arra vonatkozó igény más polgári perben érvényesíthető. A felperes az igényét a számára sérelmes határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben érvényesítheti, ezért törvényességi felügyeleti eljárást nem kezdeményezhet. Ugyanakkor a bíróság a Cet. 71/D. § (3) bekezdése alapján hivatalból törvényességi felügyeleti eljárást indított az alperes működésével kapcsolatban. Az eljárást a Pkt.30.038/2017/10. számú, 2018. január 30-án jogerőre emelkedett végzésével megszüntette, figyelemmel arra, hogy a rendelkezésére álló iratokból megállapította, hogy a szervezet a törvényt sértő állapotot megszüntette, törvényes működését helyreállította.

A felperes keresetében az alperes taggyűlése által 2017. június 17-én hozott 3/2017. (VI.17.) számú határozat hatályon kívül helyezését kérte, mert álláspontja szerint az a Házi Szabályzat jogszabálysértő rendelkezésén alapul, így maga is jogszabálysértő.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy a felperes nem fogadta el a házi szabályzatot, melyre tekintettel a szervezet jogszerűen mondta fel tagsági viszonyát az alapszabály 7.a.4) pontja alapján.

Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítélete ellen benyújtott felperesi fellebbezést elbírálva a Debreceni Ítéltábla Gf.II.30.118/2018/8. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte, s az elsőfokú

bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A határozata indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, az ügy eldöntése szempontjából releváns okiratok beszerzése nélkül, pusztán a felek előadása alapján megalapozatlan, ezért előírta e dokumentumok beszerzésének kötelezettségét. Rögzítette, hogy amennyiben a beszerzendő ok-iratokból az állapítható meg, hogy a felperes a Házi Szabályzatot azért nem fogadta el, mert kifogásolta annak 5. § (6) bekezdésébe foglalt, a vadásztársaság vadkár viselésével kapcsolatos szabályát, illetve a peres eljárás kezdeményezése esetén a kizárási eljárás lefolytatásának lehetőségére vonatkozó szabályt is, és tagsági viszonyát ezek miatt szüntette meg felmondással a vadásztársaság, az a határozat törvénysértő, mert az előbbi pont esetében a Házi Szabályzat rendelkezése a tagegyenlőség Ptk. 3:65. § (2) bekezdésében és a házi szabályzatban is írt, míg utóbbi esetében a bírósághoz fordulás jogának a Ptk. 3:35. §-ában írt jogát sérti. Abban az esetben viszont, ha a felperes tagsági viszonya felmondásának oka az volt, hogy a felperes a Házi Szabályzat lesek és egyéb vadászati létesítmények elhelyezésével kapcsolatos, illetve a tag gépjárművének, felszerelésének átvizsgálására vonatkozó szabályait kifogásolta, a tagsági viszonya megszüntetése nem jogszabálysértő, mert e rendelkezések nem ütköznek jogszabályba.

A folytatódó eljárásban a felperes fenntartotta keresetét, míg az alperes ellenkérelmét.

Az elsőfokú bíróság beszerezte a vadásztársaság 2017. február 25-i, illetve 2017. április 8-i taggyűlésének jegyzőkönyvét, az Intézőbizottság elsőfokú határozatát, valamint az alapszabály és a házi szabályzat felperes általi átvételét tanúsító átvételi elismervényt.

Ezt követően meghozott ítéletében az alperes taggyűlése 2017. június 17-én meghozott 3/2017. (VI.17.) számú határozatát hatályon kívül helyezte, s kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 354 000 forint perköltséget. A határozata indokolásában kifejtette, hogy a beszerzett okiratokból megállapíthatóan a felperes már a 2017. február 25-i taggyűlésen kifogásolta a Házi Szabályzat 5. § (6) bekezdésében írtakat. Utalt az ítéletábra végzésében kifejtettekre, kiemelve, hogy a kártérítési felelősség a vadkár tekintetében is korlátozható, ezt kizáró szabályt sem a Ptk., sem a vad védelméről, a vadgazdálkodásról és a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény sem tartalmaz, ezért a vadásztársaságnak lehetősége van arra, hogy kizárja a kártérítési felelősségét, ám azt minden vadásztársasági tagot illetően azonos feltételek esetén teheti meg, azaz nem tehető különbség a vadásztársaság tagjai között aszerint, hogy tulajdonukban 10 hektár, annál kisebb vagy nagyobb területű föld áll, ez ugyanis sérti a tagegyenlőség elvét.

Tekintettel arra, hogy az alperes házi szabályzata törvénysértő, jogszabályba ütköző rendelkezést tartalmaz, és az Intézőbizottság határozata e rendelkezésen alapul, a határozat maga is törvénysértő, ezért azt Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest perköltség fizetésére, perköltségként a felperes által lerótt kereseti illeték összegét, valamint a felperes képviselőjének az ítéletábra által megállapította költségét, illetve az elsőfokú eljárásban a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-a alapján megállapított munkadíját számolta el.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását, a kereset elutasítását, és a felperes költségben való marasztalását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényeket tévesen értékelte, s téves jogkövetkeztetésre jutott. Hangsúlyozta, hogy a felperes számos pontját kifogásolta a Házi Szabályzatnak mind a peres eljárásban, mind a törvényességi felügyeleti eljárásban, ám azt, hogy pontosan melyek voltak ezek, csak a 2017. február 25-én a felperes által átvett Házi Szabályzat tervezetre írott megjegyzésekből lett volna megállapítható. Ezt

az okiratot azonban a felperes többszöri felhívás ellenére nem csatolta. Sételmezte, hogy az elsőfokú bíróság a határozata indokolásában nem tért ki valamennyi, a felperes által sételmezett Hází Szabályzatbelí rendelkezés megítélésére.

A felperes fellebbezésí ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Tagadta, hogy birtokában lenne olyan Hází Szabályzat tervezet, melyre az alperes fellebbezésében utal.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az ítéltábla íránymutatásának eleget téve beszerezte az ügy elbírálásához elengedhetetlenül szükséges okiratokat, s azok alapján a tényállást helytállóan állapította meg, abból helytálló következtetéseket levonva megalapozott döntést hozott, melynek indokolásával ís egyetért az ítéltábla, azt megismételni szükségtelennek tartja.

Az alperes taggyűlése 2017. február 25-i jegyzőkönyvéből megállapítható egyértelműen, hogy a felperes a Hází Szabályzat 5. § (6) bekezdésének a vadkár viselésére vonatkozó szabályát kifogásolta, majd a 2017. április 8-i taggyűlésí jegyzőkönyv szerint a hází szabályzat „egyes pontjaíval” nem értett egyet. Az Intézőbizottság határozatával szemben benyűjtott fellebbezésében már a Hází Szabályzat egyéb pontjait ís kifogásolta. Az eljárás tárgyát azonban értelemszerűen csak az Intézőbizottsági határozat hozatala előtti események képezhették, csak a felperes által addíg sételmezett Hází Szabályzatbelí pontok tekintetében kellett állást foglalni arról, hogy azok jogszabálysértőek-e vagy sem. Ekként az elsőfokú bíróságnak ís csak a 2017. május 4-i határozathozatalíg történt kifogásokra kellett kitérnie ítéletében, azaz a fellebbezés alaptalanul híányolja a felperes egyéb kifogásainak értékelését.

A vadkár viselésére vonatkozó hází szabályzatbelí pont pedig - miként azt az ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében, és az elsőfokú bíróság fellebbezéssel most támadott határozatában ís rögzítette - diszkriminatív, jogszabálysértő, a Ptk. 3:65. § (2) bekezdésében írt tagegyenlőség elvét sértő rendelkezés. A Hází Szabályzatot - miként egyébként az Alapszabályt ís - egységes egészként kell elbírálnia a bíróságnak, azaz, ha a szabályzat törvénybe ütköző rendelkezést tartalmaz, az egészében elfogadhatatlan, ebből következően az azon alapuló határozat - adott esetben a felperes tagsági viszonyának felmondással történő megsűntetése - ís törvénsértő, ezért a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése értelmében hatályon kívül helyezendő.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét tulajdonképpen annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése, illetve 254. § (3) bekezdése alapján.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes részére fellebbezésí eljárásí költség megfizetésére. E címen az ítéltábla a felperes képviselőjének munkadíját számolta el, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-a alapján határozta meg a felperes és képviselője között létrejött megbízásí szerződés alapján egy tárgyaláson való részvételért elszámolandó 30 000 forint, és egy beadvány - a fellebbezésí ellenkérelem - előterjesztéséért járó 20 000 forint összegben.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a le nem rótt fellebbezésí illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében.

Debrecen, 2019. március 14.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

- kiadó -